

an 3
VIRTUTES QUATUOR
PRINCIPES,
INCLYTO NOVO
SENATUI ERF.

FURTENSI,
PRO AUSPICATISSIMIS RERUM
agendarum succesibus,
*strenae loco Januariæ
ἐμμέτεως inscriptæ.*

Assignatore
M. ELIA BIRNSTILIO,

Anno 1657.

TRANSITUS CONSULUM, & SENATORUM Anno 1657.

Nachtsmeistere:

Herz Jacobus Berger.

Herz Johann Heinrich Fischer.

Herz Georg Gabler.

Herz Tobias Schyrling.

Vier Herren:

Herz M. Volcmarus
Eimprecht.

Herz Caspar Geißlein.

Herz Dietrich Nacke.

Herz Philipp Dietmar.

Cämmerer:

Herz Florian Böttiger.

Herz Johann Schiller.

StadtVöigte:

Herz Johann Böttiger.

Herz Johann Möller.

Herz Christian von Saher.

Ungelder Herren:

Herz Werner Schuhmacher.

Herz Volcmar Winkheim.

Bürgermeister oder Zwenermänner:

Herz Albrecht Wilhelm Mühlpsort.

Herz Michael Mangold.

Brücken Herren:

Herz Christoph Meyer.

Herz M. Bartholomæus Weiß.

Futter Herren:

Herz Balthas. Rudolph Schwengfeld.

Herz Wolf Balthas. von der Weser.

Unter Bau Herren:

Herz Caspar Bogel.

Herz Hieronymus Hempel.

Wegen der Schmieder:

Herz Barthel Schwencker.

Wegen der Tuchmacher:

Herz Lorenz Hesse.

Wegen der Fleischhauer:

Herz Nicol Schulthes.

Wegen der Kürbner:

Herz Hans Leismann.

Wegen der Schuster:

Herz Jacob Lindemann.

Wegen der Schneider:

Herz Hans Scheller.

Wegen der Becker:

Herz Hans Schade.

Wegen der Kleinen Handwerker:

Herz Hans Frieß/Bortenwircker.

Unter Cämmerer:

Herz Paulus Rudolph Pilgrim.

Herz Elias Melker.

DURE-

DUERNIO ΤΩΝ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΩΝ.

I.

Ad Præcellentissimum, Consultissimumq³ Dn.

JACOBUM BERGERUM,

Πρόσω καὶ ὀπίσω circumspēctum,

Reipubl. moderatorem,

Um fat anbelantes Pyrois, Eous & Æthon
Matutæ roseas elicuere faces,
Non modò (vere novo) solem philomela salutat,
Inter & argutas gutture vernat aves;
Sed simul applaudunt avium pars major eidem,
Quarum mille modos tunc licet imbibere.
Jam puer est annus. Donaria amicus amico
Exhibet. An solus separer hoc numero?
Fas, strenam strenis adjungi, dum novus annus
Incoepat solitis currere carceribus.
At, Bergere, tibi quod do, Chrysendeta non sunt,
Conchæve felicis littore lecta maris;
Sive quod in fundo volvit ditissimus Hermus:
In chartis positum, suscipe vatis opus.
Damnatus voti, Dominum, qui digerit annos,
Obsecro, te plures ut superesse sinat.
Non est inventus trivijs, vel ab arbore lapsus,
Per quem res constat publica & alma salus.

Ad celsum virtutibus & honoribus Dn.

M. VOLCKMARUM Limpsecht/
 Sermoni parœmiaco (δῖς καὶ τοῖς τὸ καλόν) salutem
 patriæ humeris benè glorioleq; gestando,
 fidem facientem.

M *Axima debetur numero perfectio trino ;*
 Quod tua, Limpsehti, publica sella docet.
 Consul es ex votis, Consul quoq; mittere fatô,
 Et vice nunc ternâ clarus es officio.
 Primus ad exodium nondum devenerat annus :
 Mox cura in scapulas est revoluta tuas.
 Annus ut oscinibus faustis defluerat alter,
 Te quoq; patronum tertius annus habet.
 Sic fore prædixi, neq; mens præfaga fefellit ;
 Hauserat hæc animis omina quisq; bonus.
Arguit artificem, multis monstrata figuris,
Techna. Sonô & pennis noscitur omnis avis.
 Te curata salus canit, & modus aptus agendi ;
 Hinc virtus triplicat, quod dedit ante, decus.
Non eget appensis hederis generosus Iacchus ;
 (Nullus adulabor) res satis ipsa probat.
 Re benè transactâ, si tertius ibit & annus,
 Vox generalis erit : non τείας ista bona est ?
 In regimen felix hæc qvaliacunq; capesse ;
 Postulat hic donum temporis articulus.
 Offero virtutes, voveoq; , recentior annus
 Ut fortunatâ sæpe recurrat ave.

RELIGIO

I.
RELIGIO SIVE TIMOR DEI,

Proximus ad felicitatem gradus.

vid. Syr. c. 1.

O *Mnes divino traduntur Numine fasces,
Inq; solum Dei calculus arbitrio est.*
Ergo Deo cultum meritò redhibere potenti,
Publica & huic uni credere sceptrā decet.
Tutores patriæ, quibus hæc est gloria fatò,
Talibus incipitis munus id auspiciis.
Si facietis idem, quoties accêstis ad urnam,
Usq; stat incolumis res foris atq; domi.
Donec palladium Trojanâ mansit in urbe,
Dicitur in salvo quisq; fuisse statu.
Et quoniam Eusebie se vestris implicat actis,
Vobis præsidibus quis nocuisse queat?
Auguror augustos augusta ex indole nixûs,
Qui satis iudiciis emicuere suis.
Plaudent porrectâ tandem mercede Prophetæ:
Et pressi stabunt in meliore loco:
Libertas patriæ persentiet aurea vires,
Et factis aderit non-temerandus honos.
Hoc ego præsentō, Proceres, pro munere primo,
Nempe tenor rectus Religionis adest.
Ætnâ majus onus, fateor, portabitis annò;
Tale tamen vobis publica vota dicant.
Idq; licet mentes curis fodicabit acutis:
Filia sudoris, Gloria subsequitur.
*Quisquis apum stimulos trepidat, spinasq; roseti,
Non feret ille favos, non feret ille rosas.*

A 3,

PRUDEN-

PRUDENTIA.

Oportet agentem intelligere, scire & velle.

v. Jovian. Pontan. l. 1. de Prud.

c. 26. p. 301.

Qui, quid sit rectum, non rectè intelligit ipse,
 Non poterit rectè rem quovq; perficere.
Vos ò, quos votis sancta in collegia scripsit
 Curia, quà niveos pascit Hiera. cyncnos,
 Nunc agitis, quicquid sapientum est, atq; bonorum,
 Quod populus puncto comprobat ipse suo.
Qvis poterit citius demissa ad verba clientum,
 Ut fas sit, sensus explicuisse suos?
Qvis tollenda magis prudenti discutit ore?
 Qvis peragenda capit promptius & melius?
Qvis quoq; præteritis venturum rectius unit?
 Qvis majus verbis robur inesse facit?
Nostis, quam liceat pro tempore reddere frontem,
 Sive severa foret, sive serena foret.
 Isthæc ipsius patriæ sunt sensa loquentis;
 Est quibus addendus calculus iste meus:
 Vos semper locuples Prudentia amabit, ut anno
 Delapsò possint lintea tota legi.
 Hæc faciet, nunquam solvi metuentibus alis,
 Nomina per mundi vestra volare globum.
 Infelix Phaëthon, currus auriga paterni,
 Flectere Solares non benè doctus eqvos,
 Miscuit imprudens totis incendia terris:
 Tam malè successit desipientis opus.
 At vos cum ratio moderetur provida mentis,
 Effectus Spartæ dona salutis erunt,
 Curare in primis patriæ decet incrementum,
 Quos juvat orchestra scandere celsa sua.

JU.

JUSTITIA.

Boni viri officium est, justitiæ inservire, & malos ubiq;
afficere malis. *Eurip. in Hec.*

Judicis est, meritum, ne jus in jure laboret,
Distribuisse bonis, distribuisse malis.
Scilicet hæc ætas, legum resoluta catastis,
In vitium, freno non remorante, ruit.
Ante negatâ fuit tam laxa licentia terris
Cum fluerent primis aurea secla viris.
Nulla erat improbitas, Saturno rege, nec usum
Noverunt lapides, nec valuere fabæ.
Inter vicinos gesit moderamina candor,
Ut par dulce fuit Nifus & Euryalus.
Fidaq; simplicitas exsplenduit omnibus actis,
Fraudis ut hinc nemo nosceret artificem.
Suræ nullius vim persensere numellæ,
Nec damnatus erat vir malus in Gyarum.
Non jugulabantur clamosis litibus aures,
Cuncta sed optatæ conditionis erant.
Nunc faber est scelerum, Gomorrhæ filia, mundus,
Ut scribat vitiis verba severa Solon.
Unde renascentes alibi tonuere Lycurgi
Legibus, ut nequeat non doluisse scelus.
Lecta corona virum, qui fidant sede curuli,
Exsere te, cole jus, justitiamq; tene.
Quid loquor? ecce tenes. Sunt rerum symbola præsto;
Per te securis non licet esse malis.
Non parasitastros tolerans rex ille, Philippi
Filius, aurem unam vult patuisse reo.
Mos pro lege tibi quàm laudatissimus idem est;
Audis æquidicæ verna fidelis Heræ.

Dumq;

Dumq; potest Titius, dum libra Cæjus æquâ,
Ne malè lædatur, participare suum:
Nonne tibi veniant magnæ præconia famæ?
Nonne canat meritum patria tota tuum?
*Qui sua concedit benè cultis semina sulcis,
Jure bono à sulcis semina item recipit.*

IV.

CONSTANTIA.

Cum quid sanctum agis, bonam spem tibi propone, certus quòd conatum
justum etiam Deus adjuvat. *Menand. apud Stob.*

Sors invisoris crux est, cum talis negatur,
Quod divina alijs virgula suppeditat.
Idcirco macti virtutibus este Dicastæ,
Quos vectat celeri laus super astra modò.
Sumite solemnes, qui decernuntur, honores;
Quod venit à fato, vertere nemo potest.
Impavidò adversis didicistis calce reniti,
Nec Suffenorum murmure flectimini.
Grex assentantum neq; vos mutare susurro,
Aurea justitiæ frangere jura, potest.
Nempe incorrupti Constantia judicis hæc est:
*Quòd non divendit munere Justitiam:
Quòd non concutitur morsu petulante malorum:
Nec spectat plenas ære nitente manûs.*
Qui sic stat, meruit tali considerare sede,
Et verè populis instar Atlantis erit.
Statis Primates. Ita vano Trofulus ausu
Famæ splendorem lancinat opprobriis.
*Quantum quisq; suis virtutum præbet in actis,
Tantum habet & laudis, nominis & decoris.*

F I N I S.

VIRTUTE
PR
INCLY
SENA
FUR
PRO AUSPICA
agendaru
strena
ἐμμέτ
A
M. ELIA

M

